

ZDROWIE I ŻYCIE

DZIENNIK URZĘDOWY IZBY ZDROWIA W GENERALNYM GUBERNATORSTWIE

Numer 38 (55). Rocznik II.

Kraków, 21. 9. 1941 r.

Redaktor: Dr med. Werner Kroll, Kraków, Krupnicza 11a, tel. 10524. — Wydawnictwo: Gesundheitskammer, Kraków, Krupnicza 11a, tel. 10524. — Odpowiedzialny za dział ogłoszeń: W. von Würzen, Kraków, Krupnicza 11a. — Rachunek bankowy: Gesundheitskammer — w Creditanstalt-Bankverein, Kraków, Adolf Hitlerplatz, róg Szewskiej. — Pocztowe konto czekowe: Warszawa 73. — Adres telegraficzny: Gesundheitskammer, Kraków. — Prenumerata Zł. 3.— miesięcznie. — Wszystkie urzędy pocztowe przyjmują zamówienia. — Czasopismo ukazuje się co tydzień.

Artykuły dla części redakcyjnej nadsyłać wyłącznie pod adresem: Redakcja „Zdrowie i Życie“, Kraków, Krupnicza 11a, lub do Oddziału Warszawskiego, Warszawa, Koszykowa 37 (Okręgowa Izba Zdrowia). Rękopisy nadsyłać można bądź to w języku polskim bądź to niemieckim. — Korespondencję w sprawie ogłoszeń, zwłaszcza ogłoszeń pod szyfrą, kierować wyłącznie: Wydawnictwo Gesundheitskammer, Kraków, Krupnicza 11a.

Nie zamówione rękopisy zwraca się tylko w wypadku dołączenia opłaty pocztowej w odpowiedniej wysokości.

TREŚĆ:

Dr. Werner KROLL, Kraków: Powrót Galicji do Generalnego Gubernatorstwa a ukraińscy członkowie zawodów leczniczych	255
Obwieszczenia dotyczące całokształtu Izby Zdrowia	258

Powrót Galicji do Generalnego Gubernatorstwa a ukraińscy członkowie zawodów leczniczych

Napisał Dr. Werner Kroll, stały zastępca Kierownika Izby Zdrowia w Generalnym Gubernatorstwie, Kraków.

Od czasu przyłączenia Galicji do Generalnego Gubernatorstwa wystąpiło pośród ukraińskich członków zawodów leczniczych bardzo silne poruszenie, które wiąże się z tęsknotą za powrotem na te obszary rodzinne. Możemy w pełni zrozumieć uczucia, jakie w tych tygodniach kierują narodowością ukraińską. Ale w chwili obecnej konieczne jest właśnie oddziaływanie w tym kierunku, aby na skutek zbyt pospiesznych działań i nieuregulowanego powrotu nie powstał w ogóle nieporządek i zamieszanie w zamierzonym planowym zatrudnieniu członków zawodów leczniczych w Generalnym Gubernatorstwie.

Prawie przez całe dwa lata obszary Galicji, przyłączone obecnie do Generalnego Gubernatorstwa, pozostawały pod panowaniem bolszewików. Część ukraińskich członków zawodów leczniczych przyjęła albo musiała przyjąć panowanie bolszewickie jako dopust losu, ponieważ w owej chwili nie nastęczała się wcale możliwość uniknięcia panowania bolszewickiego w drodze ucieczki. Część znów udała się na wychodźstwo do Generalnego Gubernatorstwa, aby tu odczekać na wyzwolenie Galicji spod jarzma bolszewickiego.

Aż niedawno dla Galicji wybiła godzina wyzwolenia spod terroru bolszewickiego przez niemiecką siłę zbrojną. Bolszewicy nie wynieśli się z obszarów galicyjskich, zanim przedtem nie dopuścili się straszliwych okropności także właśnie na kierowniczych warstwach narodowości ukraińskiej, o których to okropnościach dzienniki ogłosiły tyle straszliwych szczegółów, że tu wystarczy tylko wskazać na te opisy, które jeszcze wszyscy mamy świeżo w pamięci.

Aczkolwiek w międzyczasie front przesunął się

znacznie dalej na wschód, a odzyskane obszary galicyjskie pod dawnym zarządem cywilnym wcielono do Generalnego Gubernatorstwa, połączenia pomiędzy dawnymi częściami Generalnego Gubernatorstwa i nowo dołączonymi obszarami galicyjskimi pozostały — rzecz oczywista — nadzwyczaj niedostateczne.

Ukraińscy członkowie zawodów leczniczych, czynni w okręgu krakowskim, w okręgu lubelskim i na pozostałych obszarach Generalnego Gubernatorstwa pochodzą w przeważającej części z obszarów galicyjskich, a po swej ucieczce przed bolszewikami musieli tam pozostawić rodziców, rodzeństwa i mniej czy więcej duże koło krewnych, czy dobrych znajomych. Już w czasie okupacji bolszewickiej przez wiele miesięcy nie otrzymali oni praktycznie biorąc żadnej wieści o tym, jak powodzi się ich krewnym. A jeżeli nawet poprzez hermetycznie zamkniętą granicę zasięgu władzy bolszewickiej przenikały tu i ówdzie jakieś wieści, to bynajmniej nie nadawały się one zupełnie do uspokojenia umysłów. W okresie bolszewickim nikt nie był pewny swego życia, władza bolszewicka usiłowała najbardziej diabelskimi metodami utrzymać terror duchowy, nie mający równo sobie. Własność prywatna przepadła pod wpływem bolszewickich zarządzeń wywłaszczających, stopa życiowa spadła niesłychanie. Starczy i kaleki zostali wydani na nieuchronną śmierć głodową i mogli się utrzymać przez pewien czas przy życiu tylko na skutek sprzedaży wartości majątkowych, jakie posiadali jeszcze z dawniejszych czasów. Ale na palcach jednej ręki można sobie było wyliczyć, że te zapasy pewnego pięknego dnia muszą się wyczerpać i że wówczas najbardziej godni pożałowania krewni

tych członków zawodów leczniczych pozostaną bez niczego.

Wiem, że np. pewien lekarz wysłał z Generalnego Gubernatorstwa z powrotem do obsadzonej przez bolszewików Galicji swą siostrę, która także była lekarką, aby jego podeszli wiekiem rodzice mieli tam przynajmniej jakąś podporę i kogoś, kto by o nich dbał. Ponieważ krewni męskiego rodzaju ukraińskiej warstwy inteligenckiej pod reżimem bolszewickim byli narażeni z największym prawdopodobieństwem na jak najsilniejsze prześladowania i ostateczną zagładę, zdawało się, że będzie lepiej raczej kobiecie powierzyć ochronę rodziców, podeszłych wiekiem, ponieważ wedle tego wszystkiego, co się wiedziało, widoki na utrzymanie przy życiu tej kobiety były lepsze. Tego rodzaju kroki rozpaczy nie były zupełnie zjawiskami odosobnionymi. Ale, praktycznie biorąc, o tym, kto przekroczył granicę Związku Sowieckiego na wschód, ginął wszelki słuch i aż do godziny wyzwolenia prawie nie można było się coś dowiedzieć, co się z nim dzieje.

Tak więc członkowie zawodów leczniczych, czynni w Generalnym Gubernatorstwie, przez dwa lata panowania bolszewickiego nad Galicją stale pozostawali w największym niepokoju o swych krewnych oraz pogrążeni w głębokiej trosce duchowej. Gdy jednak po 22. czerwca b. r. coraz to bardziej zbliżała się godzina wyzwolenia, wówczas radosną nadzieję ponownego połączenia się wreszcie z krewnymi pozostawionymi w Galicji jeszcze przez wiele tygodni zaciemniała najstraszliwsza obawa o los tych krewnych, na których jeszcze raz terror bolszewicki wywarł szaleńczo całą swą żądzę mordy. Na podstawie wiadomości, które przychodziły do Generalnego Gubernatorstwa ze Lwowa i innych miast galicyjskich, każdy, kto zostawił swą rodzinę w szponach tych ludzi-zwierząt, sądził, że musi się obawiać czegoś najgorszego. Nic dziwnego, — a biorąc po ludzku jest to całkiem zrozumiałe — że ukraińscy członkowie zawodów leczniczych, którzy tutaj czuli się bezpieczni, popadli w najwyższe podniecenie i po prostu gorączkowo szukali wieści o losie swych najbliższych. Podniecenie wewnętrzne było tak wielkie, że ledwie mogli wytrzymać na swych miejscach pracy, a kurczowo szukali każdej możliwości, aby jak najprędzej powrócić do swej dawnej ojcowizny, by tam możliwie na własne oczy przekonać się o tym, czy ich krewni uszli bolszewickiemu terrorowi mordy i czy jeszcze są przy życiu. To dążenie do odwiedzenia, choćby jak najkrótszego, swej ojcowizny i krewnych przy każdej nadarzającej się sposobności utrzymuje się też nadal, chociaż z upływem czasu nadchodzi coraz to więcej wiadomości o tym wszystkim, co się rozegrało w Galicji w czasie odwrotu bolszewików. Większość żyjących w Generalnym Gubernatorstwie ukraińskich członków zawodów leczniczych otrzymała w tym czasie uspakajające wieści o swych krewnych. Aczkolwiek na skutek tej okoliczności znowu nastąpiło pewne uspokojenie, to jednak w kołach tych przejawia się obecnie coraz to silniejsze życzenie całkowitego przesiedlenia się do ojczyzny galicyjskiej, możliwie jak najprędzej.

Większość członków zawodów leczniczych, zatrudnionych przez ostatnie dwa lata w Generalnym Gubernatorstwie, przed tym okresem zajmowała jakieś stanowisko w Galicji i porzuciła je wówczas, gdy usiłowała ująć przed panowaniem bolszewickim. Obecnie obawia się ona, że stanowiska porzucone wów-

czas zostały obsadzone tymczasem przez kogo innego i że będą dla nich ostatecznie stracone, jeżeli oni nie będą mogli pojawić się możliwie szybko na miejscu dla zabezpieczenia swych dawnych interesów. Wszystkie te przyczyny, powodujące niepokój wśród ukraińskich członków zawodów leczniczych, są całkowicie zrozumiałe, a także i my w zupełności je doceniamy.

Ale z drugiej strony ukraińscy członkowie zawodów leczniczych, nawet i obecnie, nie powinni nigdy zapominać, że znajdujemy się jeszcze w okresie wojny, a gospodarka wojenna także na naszym odcinku wymaga bezwarunkowego podporządkowania interesów prywatnych interesom służby publicznej. Ponad wszystkimi osobistymi życzeniami, zupełnie rozumiałymi ze stanowiska czysto ludzkiego, musi panować poczucie wypełnienia obowiązku. Dlatego też chciałbym ukraińskiemu członkowi zawodów leczniczych przypomnieć pewne fakty.

Gdy po zakończeniu kampanii polskiej Galicja dostała się pod panowanie bolszewików, a Izba Zdrowia w Generalnym Gubernatorstwie z całą energią przystąpiła do wypełniania swych zadań, aby możliwie jak najprędzej pomóc do usunięcia następstw wojny w dziedzinie zdrowotności, zgłoszono w Izbie Zdrowia w stosunkowo krótkim okresie czasu znaczną liczbę ukraińskich członków zawodów leczniczych, którzy schronili się przed bolszewikami do Generalnego Gubernatorstwa i początkowo byli pozbawieni możliwości utrzymania się. W tym samym czasie napłynęła do Generalnego Gubernatorstwa także znaczna liczba członków zawodów leczniczych, którzy dotychczas czynni byli na obszarach, jakie obecnie znalazły się w obszarze Rzeszy wielkoniemieckiej. Ponadto trzeba było również umieścić w Gen. Gubernatorstwie lekarzy i członków innych zawodów leczniczych, zwalnianych z niewoli i dać im stanowiska, na których mogliby znaleźć utrzymanie. Przeprowadzenie planowego obsadzenia stanowisk przez członków zawodów leczniczych w Generalnym Gubernatorstwie w tak krótkim czasie, jak to rzeczywiście się stało, wymagało bardzo celowej organizacji i nadzwyczajnej energii. Ale przy wykonywaniu tych wszystkich posunięć koniecznym był jak największy pospiech, aby możliwie jak najprędzej zapewnić opiekę lekarską ludności w Generalnym Gubernatorstwie, a także dlatego, aby członków zawodów leczniczych zajętych tymże zadaniem wyprowadzić możliwie jak najprędzej z przygniatającego ciężkiego położenia gospodarczego i wprowadzić ich znowu w warunki bytu w przybliżeniu normalne. Ukraińscy członkowie zawodów leczniczych nie powinni zapominać dzisiaj o tym, że Izba Zdrowia chętnie podjęła nieskończone trudy, rokowania i pisaninę, aby każdemu stworzyć możliwie jak najprędzej takie utrzymanie w Generalnym Gubernatorstwie, które by mu umożliwiło bez ciężaru zbyt wielkiej biedy wyczekiwanie na wyzwolenie ojcowizny galicyjskiej spod jarzma bolszewickiego. Nie trzeba tu podkreślać specjalnie, że wyzwolenie Galicji spod jarzma bolszewickiego należy zawdzięczyć jedynie i wyłącznie niemieckiej sile zbrojnej, albowiem bez jej bohaterskiego wysiłku żadna moc świata nie byłaby w stanie wyrwać bolszewikom kraju, który raz wzięli w swe łapy ociekające krwią.

Ukraińscy członkowie zawodów leczniczych, skierowani przez Izbę Zdrowia czy inne urzędy niemieckie na stanowiska zapewniające im utrzymanie,

przyjęli zupełnie konkretne zobowiązania dla zabezpieczenia swego utrzymania w ciężkim okresie przejściowym. Czy to przydzielono im jako lekarzom powiatowym określone zadania, czy to jako lekarze praktykujący na wsi biorą udział w opiece lekarskiej nad ludnością, czy są wciągnięci do pełnej odpowiedzialności współpracy jako lekarze asystenci w obrębie zakładu szpitalnego czy jakiejś kliniki, czy też dano im zatrudnienie jako położnym, czy na innych jakichkolwiek stanowiskach, wszędzie są oni czynni w wielkim organiźmie gospodarki wojennej jako kółka mniejsze czy większe, ale też przede wszystkim niezbędne na swym miejscu. Tak więc cała służba opieki nad chorymi musiałaby popaść w nieład, gdyby dopuszczono do tego, że te stanowiska, obsadzone obecnie przez ukraińskich członków zawodów leczniczych, stałyby się nagle i od jednego zamachu wolne, ponieważ wszystko z tych stanowisk obecnie odpłyłoby do Galicji. Musi się dbać o to, ażeby przede wszystkim przygotować pełnowartościowych zastępców na wszystkie te stanowiska, które uwolnią się skutkiem przesiedlenia Ukraińców do Galicji. Ale przecież sprawa nie sprowadza się do tego, ażeby uwalniające się w ten sposób miejsce obsadzano od nowa tylko pro forma, lecz powinno się je obsadzać dobrze, trwale i dlatego siłami odpowiednio nadającymi się po temu, aby przez to w tym względzie przywrócić, możliwie jak najprędzej, stałe stosunki.

Izba Zdrowia od tygodni zajęta jest odpowiednimi przygotowaniem do tych zmian na stanowiskach, wymaganych w najbliższym czasie. Ale, aby unaocznić trudność tej pracy, musi się wskazać na to, że pod względem rozmieszczenia członków zawodów leczniczych wytworzyły się już w Generalnym Gubernatorstwie stosunki poniekąd stałe. Praktycznie biorąc, obecnie nie ma jakiejś zasługującej na wzmiankę rezerwy członków zawodów leczniczych, którzy obecnie jeszcze pozostawaliby bez stanowisk i po których możnaby teraz sięgnąć. Raczej musi się przeprowadzić jakieś ogólne przegrupowanie. Przy tym należy uwzględnić, że na skutek tych pociągnięć zakłady zdrowotne winnyby doznać możliwie jak najmniej przeszkód w swej pracy. Dalej należy uwzględnić, że w Galicji znajduje się znaczna część polskich członków zawodów leczniczych, którzy w toku kampanii polskiej uciekli ze swych dotychczasowych siedzib na obszarze obecnego Generalnego Gubernatorstwa i po części w okresie bolszewickim znaleźli nowe możliwości utrzymania w Galicji. Wprawdzie rozpoczęto w Galicji rejestrację członków zawodów leczniczych wydając kwestionariusze dla pierwszego zgłoszenia się. Ale przy obecnym położeniu komunikacyjnym w Galicji musi się liczyć z tym, że ujęcie statystyczne oraz spisy osobowe członków zawodów leczniczych w Galicji będą wymagać jeszcze wpływu wielu tygodni. Ale, według posiadanych dotychczas wiadomości odnośnie do tej sprawy, musi się także liczyć z tym, że znaczna część takich polskich członków zawodów leczniczych, którzy znaleźli przejściowe utrzymanie w Galicji, również życzy sobie powrotu do swej dawnej ojowizny, jak tylko to będzie możliwe.

W tym położeniu najbardziej naturalne i najprostsze rozwiązanie jest następujące: polscy członkowie zawodów leczniczych, którzy dążą z Galicji do dawnych części Generalnego Gubernatorstwa, zostaną zapośredniczeni, o ile to się da przeprowadzić, na stanowiska, na których wykonywali swą działalność

przed rokiem 1939. Ponieważ w międzyczasie stanowiska te na ogół obsadzono inaczej, obecni posiadacze tych stanowisk zostaną zapośredniczeni na inne stanowiska w dawnych częściach Generalnego Gubernatorstwa, które to stanowiska obecnie obsadzone są Ukraińcami. Ukraińcy zwolnieni przez to zostaną znowu zapośredniczeni na takie stanowiska w Galicji, które przedtem tam piastowali, a które w okresie bolszewickim zostały objęte przez uchodźców polskich, jacy w toku tej akcji powrócą do dawnych części Generalnego Gubernatorstwa. To rozwiązanie: po pierwsze, najmniej zaburzy zdrowotną opiekę nad ludnością, po drugie, będzie uwzględniać osobiste życzenia poszczególnych członków zawodów leczniczych, o ile to tylko będzie możliwe i wykonalne w ramach gospodarki wojennej.

Ale to rozwiązanie da się zastosować tylko do części miejsc przesiedlania, które podlegają opracowaniu. Długość czasu i rozmiar przemian, jakie się dokonały w tych dwóch latach, zupełnie uniemożliwia w praktyce dążenie do rozdzielenia członków zawodów leczniczych dokładnie w tej postaci, jaka istniała w r. 1939. Starania o danie sprawiedliwości temu, kto chce z powrotem objąć miejsce wykonywania zawodu, jakie musiał porzucić na skutek wydarzeń z r. 1939, bardzo często musiałoby prowadzić do uciążliwości i niesprawiedliwości wobec członków zawodów leczniczych, którzy również stracili swe warunki bytowania w innym miejscu, a w okresie przejściowym na skutek pośrednictwa pracy Izby Zdrowia uzyskali nowe warunki bytu na stanowisku, jakie stało się wolne na skutek wydarzeń wojennych. Tak więc właśnie w interesie uniknięcia uciążliwości nie może chodzić o to, aby dawniejszych posiadaczy gabinetów wprowadzić do ich dawnych gabinetów, lecz należy im stworzyć nowe pole pracy i przez to nowe warunki utrzymania. Tu też dochodzi to, że w toku tych dwóch lat znaczna ilość członków zawodów leczniczych na podstawie swego ukończonego wykształcenia założyła samodzielne placówki pracy, jakich przed tym okresem jeszcze nie posiadała.

Tak więc w niniejszych wywodach wykazałem, że planowanie, podjęte przez Izbę Zdrowia, ma na celu: po pierwsze bezwzględne zabezpieczenie zdrowotnej opieki nad ludnością pomimo wymaganych poczynań przesiedleniowych, po drugie stworzenie każdemu członkowi zawodów leczniczych wśród zmienionych stosunków terytorialnych Generalnego Gubernatorstwa celowego i stosownego miejsca pracy, a z tym i nowych warunków bytowania, oraz po trzecie uwzględnienie osobistych życzeń poszczegół-

---

Izba Zdrowia — zakres rzeczowy prasa — wypłaciła po 100 zł tytułem wyznaczonej premii asekuracyjnej, z powodu zgonu prenumeratorów naszego czasopisma, następującym osobom:

p. Helena Miniatt, Warszawa (pren. pielęgniarka Stanistawa Andruszkiewicz),

p. Bogusław Par dyka, Klementowice (pren. felczer Piotr Par dyka),

p. Łaja Mitelmanaowa, Żarnowiec (pren. felczer Lejbuś Mitelman).

---

nych osób przy obsadzaniu na nowo stanowisk, o ile to tylko możliwe.

Aby zabezpieczyć prawidłowy przebieg tych przegrupowań, wydano następujące zarządzenie:

1. Żaden ukraiński członek zawodów leczniczych nie może własnowolnie porzucać stanowiska w okręgach krakowskim, warszawskim, radomskim i lubelskim, aby się udać do Galicji.

2. Każdy Ukraińiec, który jako członek Izby Zdrowia życzy sobie powrotu do Galicji, winien się zgłosić w Izbie Zdrowia u mego męża zaufania dla spraw ukraińskich p. dra Patryły. W zgłoszeniu tym może podać swe osobiste życzenia odnośnie do miejscowości w Galicji, w której życzy sobie osiedlenia się.

3. Każde objęcie stanowiska w Galicji następuje wyłącznie przez wezwanie wystosowane za pośrednictwem Izby Zdrowia przez lekarza okręgowego Galicji.

4. Polscy członkowie zawodów leczniczych w Galicji, którzy życzą sobie przesiedlenia do okręgów krakowskiego, warszawskiego, radomskiego czy lubelskiego zgłoszą to lekarzowi okręgowemu Galicji, p. radcy sanitarnemu Dr. Dopheidemu, z podaniem swych osobistych życzeń odnośnie co do miejsca osiedlenia.

5. Należy ściśle dotrzymywać zajmowanych obecnie stanowisk i stosunków umownych, dopóki ze strony Izby Zdrowia nie nastąpi rozkaz objęcia stanowisk.

6. Wszystkie życzenia odnośnie do zmiany istniejących stosunków umownych w interesie przyspieszonego przesiedlenia się należy kierować bez wyjątku do Izby Zdrowia, która ze swej strony prowadzi odpowiednie rokowania o zmianę umów.

7. Kto wykracza przeciwko tym zarządzeniom musi się liczyć z jak najsurowszym ukaraniem przez Izbę Zdrowia, a ponadto będzie uwzględniony na liście ubiegających się dopiero na ostatnim miejscu.

Mam nadzieję, że te wywody przyczynią się do oświecenia kół zainteresowanych co do problemu przesiedlenia na tym obszarze, oraz że w przyszłości każdy wypełni bezwarunkowo swój obowiązek, aby nie powodować zaburzeń w przeprowadzaniu zarządzeń, które jedynie właściwe są do zabezpieczenia gładkiego przebiegu akcji. Każdy musi sobie zdawać sprawę z tego, że oddanie się bez reszty szczególnym wymogom gospodarki wojennej stwarza równocześnie najbardziej pewne warunki po temu, aby życzenia jednostek mogły znaleźć uwzględnienie w ramach możliwości.

Bekanntmachungen und Verordnungen, die den Gesamtumfang der Gesundheitskammer betreffen

Gesundheitskammer
im Generalgouvernement
Krakau.

Krakau, den 9. September 1941.

RUNDSCHREIBEN Nr. 34.

Betrifft: Alt- und Bruchgold für Dentalzwecke.

Die im Gebiete des Generalgouvernements zur Verfügung stehenden Mengen von Alt- oder Bruchgold, welche für Dentalzwecke freigegeben werden können, sind äusserst gering. Um eine gerechte Verteilung dieser Mengen herbeizuführen, kann Alt- und Bruchgold nur dann abgegeben werden, wenn eine Befürwortung seitens des Leiters der Abteilung Devisen und Aussenwirtschaft in der Hauptabteilung Wirtschaft der Regierung des Generalgouvernements ausgesprochen wird.

Eine solche Befürwortung ist aber davon bedingt, dass der obengenannten Abteilung ein zahnärztliches Attest vorgelegt wird, mit einer Bescheinigung, dass der Zahnersatz unbedingt notwendig und dass eine andere Bearbeitung als die in Gold vom ärztlichen Standpunkte aus unter keinen Umständen zulässig ist.

Beim Ausstellen solcher Atteste ist von den Zahnärzten äusserste Vorsicht und Strenge anzuwenden. Ein besonderes Honorar darf für diese Atteste nicht verlangt werden. Sie sind unentgeltlich auszustellen.

Der stellvertretende Leiter
Dr. Kroll

Obwieszczenia i rozporządzenia dot. całokształtu Izby Zdrowia

Izba Zdrowia
w Generalnym Gubernatorstwie
Kraków.

Kraków, dnia 9 września 1941.

OKÓLNIK Nr. 34.

Dotyczy: stare złoto i łom złoty dla celów dentystycznych.

Ilości starego złota i łomu złotego, przypadające na terenie Generalnego Gubernatorstwa dla celów dentystycznych, są bardzo niewielkie. Aby przeprowadzić sprawiedliwy podział tej ilości metalu, będzie się udzielać zezwolenia na przeróbkę starego złota i łomu złotego tylko wtedy, jeżeli starający się załączy przychylną opinię kierownika Wydziału Dewizowego i Gospodarki Zagranicznej w Głównym Wydziale Gospodarki Rządu Generalnego Gubernatorstwa.

Takie zaopiniowanie jest jednak zależne od przedłożenia powyższemu Wydziałowi świadectwa lekarza-dentysty, stwierdzającego, że wstawienie protezy zębowej jest konieczne i że użycie do tego celu innego materiału, aniżeli złota, nie jest ze stanowiska lekarskiego pod żadnym warunkiem dopuszczalne.

Przy wystawianiu takich zaświadczeń winni lekarze-dentyści stosować szczególną przezorność i skrupulatność. Osobnych honorariów za te zaświadczenia nie wolno pobierać; należy je wystawiać bezpłatnie.

Stały Zastępca Kierownika
Dr. Kroll

Krakau, den 10. September 1941.

ANORDNUNG Nr. 35

des ständigen Stellvertreters des Leiters
der Gesundheitskammer über den Einsatz
von Heilberuflern in Galizien.

1. Es darf kein ukrainischer Heilberufler aus eigenem Entschluss seine Stellung in den Distrikten Krakau, Warschau, Radom und Lublin verlassen, um sich nach Galizien zu begeben.

2. Jeder Ukrainer, welcher als Mitglied der Gesundheitskammer nach Galizien zurückzukehren wünscht, hat sich bei meinem Vertrauensmann für ukrainische Fragen, Herrn Dr. Patrylo in der Gesundheitskammer zu melden. Er kann mit dieser Meldung seine persönlichen Wünsche hinsichtlich des Ortes in Galizien, in welchem er Niederlassung wünscht, angeben.

3. Jeder Einsatz in Galizien erfolgt ausschliesslich auf Anforderung des Distriktsarztes von Galizien durch die Gesundheitskammer.

4. Polnische Heilberufler in Galizien, welche eine Umsiedlung in die Distrikte Krakau, Warschau, Radom oder Lublin wünschen, melden dies dem Distriktsarzt von Galizien, Herrn Medizinalrat Dr. Dopheide unter Angabe ihrer persönlichen Wünsche hinsichtlich des Niederlassungsortes.

5. Die zur Zeit eingenommenen Stellungen und Vertragsverhältnisse sind strikt einzuhalten, bis Einsatzbefehl seitens der Gesundheitskammer erfolgt.

6. Alle Wünsche hinsichtlich einer Änderung bestehender Vertragsverhältnisse im Interesse einer beschleunigten Umsiedlung sind ausnahmslos der Gesundheitskammer zuzuleiten, welche ihrerseits die entsprechenden Verhandlungen über Vertragsveränderungen führt.

7. Wer gegen diese Anordnungen verstösst, muss mit schwerster Massregelung seitens der Gesundheitskammer rechnen und wird überdies auf der Liste der Bewerber erst zu allerletzt berücksichtigt werden.

Der stellvertretende Leiter
Dr. Kroll

Kraków, dnia 10. września 1941.

ZARZĄDZENIE Nr. 35

stałego Zastępcy Kierownika Izby Zdrowia
o obejmowaniu przez członków zawodów
lecniczych stanowisk w Galicji.

1. Żaden ukraiński członek zawodów leczniczych nie może własnowolnie opuszczać swego stanowiska w okręgach krakowskim, warszawskim, radomskim i lubelskim, aby się udać do Galicji.

2. Każdy Ukrainiec, który jako członek Izby Zdrowia życzy sobie powrotu do Galicji, winien się zgłosić w Izbie Zdrowia u mego męża zaufania dla spraw ukraińskich p. dra Patryły. W zgłoszeniu tym może podać swe osobiste życzenia odnośnie do miejscowości w Galicji, w której życzy sobie osiedlenia się.

3. Każde objęcie stanowiska w Galicji następuje wyłącznie na wezwanie wystosowane za pośrednictwem lekarza okręgowego Galicji przez Izbę Zdrowia.

4. Polscy członkowie zawodów leczniczych w Galicji, którzy życzą sobie przesiedlenia się do okręgów krakowskiego, warszawskiego, radomskiego czy lubelskiego, zgłoszą to lekarzowi okręgowemu Galicji p. radcy sanitarnemu Dr Dopheidemu, z podaniem swych osobistych życzeń odnośnie do miejsca osiedlenia.

5. Należy ściśle dotrzymać zajmowanych obecnie stanowisk i stosunków umownych, dopóki ze strony Izby Zdrowia nie nastąpi rozkaz objęcia stanowiska.

6. Wszystkie życzenia odnośnie zmian istniejących stosunków umownych w interesie przyspieszonego przesiedlenia się należy kierować wyłącznie do Izby Zdrowia, która ze swej strony prowadzi odpowiednie rokowania o zmiany umów.

7. Kto wykracza przeciwko tym zarządzeniom, musi się liczyć z najsurowszym ukaraniem ze strony Izby Zdrowia, a ponadto będzie uwzględniony na liście ubiegających się dopiero na ostatnim miejscu.

Stały Zastępca Kierownika
Dr. Kroll

Regierung des Generalgouvernements
Hauptabteilung Innere Verwaltung
Abteilung Gesundheitswesen

Krakau, 9. September 1941.

BEKANNTMACHUNG

Nachfolgende Seren und Impfstoffe des Asid Serum Institutes Warschau, Karolkowa 22/24 verlieren in der Zeit vom 1. 8.—1. 9. 1941 ihre Gültigkeit:

Główny Wydział Spraw Wewnętrznych
Rząd Generalnego Gubernatorstwa
Wydział Spraw Zdrowotnych

Kraków, dnia 9. września 1941

OBWIESZCZENIE

Następujące surowice i szczepionki F-y Asid Instytut Surowic w Warszawie, Karolkowa Nr. 22/24, tracą swą ważność w czasie od 1. VIII. do 1. IX. 1941:

A. Humane: keine.

B. Veterinäre:

1. Serorhusin Serie 7 gültig bis 14. 9. 1941

2. Equiepvac „ 29 „ „ 2. 9. 1941

A. stosowane u ludzi: żadne.

B. weterynaryjne:

1. Serorhusin Seria 7 ważne do 14. 9. 1941

2. Equiepvac „ 29 „ „ 2. 9. 1941

Im Auftrage:

Dr. Kleber

W zastępstwie:

Dr. Kleber

Regierung des Generalgouvernements
Hauptabteilung Innere Verwaltung
Abteilung Gesundheitswesen

Krakau, den 12. September 1941

BEKANNTMACHUNG

Statt Phosphit-Kapseln der Firma Ludwig Spiess & Sohn A. G. Warschau, Daniłowiczowskastr. 16 (Reg. Nr. 288) gelangen infolge Rohstoffschwierigkeiten in nächster Zeit in derselben Zusammensetzung Phosphit-Tabletten in den Verkehr.

Im Auftrage:

Dr. Kleber

Główny Wydział Spraw Wewnętrznych
Rząd Generalnego Gubernatorstwa
Wydział Spraw Zdrowotnych

Kraków, dnia 12. września 1941

OBWIESZCZENIE

Zamiast Fosfhitu w kapsułkach F-y Ludwig Spiess i Syn S. A. Warszawa, Daniłowiczowska 16 (Nr. rej. 288) ukaże się w najbliższym czasie w sprzedaży na skutek trudności surowcowych Fosfhit w tabletkach w tym samym składzie.

W zastępstwie:

Dr. Kleber

NIEMIECKI KOMISARZ UBEZPIECZALN SPOŁECZNYCH

w okręgu lubelskim

ogłasza

konkurs

na stanowisko lekarza domowego w Tomaszowie Lubelskim.

Podania zaopatrzone w załączniki wymagane w § 3 „Zasad ogólnych w sprawie przyjmowania, pełnienia czynności i zwalniania lekarzy kasowych“, wydanych przez Kierownika Głównego Wydziału Pracy w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa z dnia 24. VI. 1941, należy w ciągu 1 miesiąca kierować do rąk Komisarza, Lublin ul. Hipoteczna 4.

Niemiecki Komisarz Ubezpieczeń
Społecznych
w Okręgu lubelskim

UBEZPIECZALNIA SPOŁECZNA

w Częstochowie

ogłasza

konkurs

na stanowisko lekarza domowego z siedzibą w Częstochowie z wynagrodzeniem według 4 i 1/4 godz.

Kandydat na powyższe stanowisko musi odpowiadać warunkom przewidzianym w art. 3 zasad ogólnych w sprawie przyjmowania, pełnienia czynności i zwalniania lekarzy Ubezpieczalni Społecznych, wydanych przez Kierownika Głównego Wydziału Pracy w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa z dnia 24. VI. 1941 r.

Podania wraz z wymaganymi załącznikami należy składać w Ubezpieczalni Społecznej w Częstochowie do dnia 15 października 1941 r.

Lekarz Naczelny:

(—) Dr. Władysław Kahl

Dyrektor:

(—) Jerzy Dodacki

UBEZPIECZALNIA SPOŁECZNA

w Siedlcach

ogłasza

konkurs

na stanowisko lekarza-okulisty z siedzibą w Siedlcach i lekarza-dentysty z siedzibą w Ostrowi Mazow.

Wynagrodzenie dla lekarza-okulisty przewiduje się w kwocie Zł 498,— oraz Zł 90,— ryczałtu za prowadzenie gabinetu lekarskiego.

Wynagrodzenie dla lekarza-dentysty przewiduje się w kwocie Zł 450,— oraz Zł 150,— ryczałtu za prowadzenie gabinetu lekarskiego.

Kandydaci na te stanowiska winni być zarejestrowani w Izbie Zdrowia i posiadać potrzebne kwalifikacje i przygotowanie, co powinno być stwierdzone urzędowym zaświadczeniem właściwych władz.

Ponadto kandydaci powinni posiadać dostateczne wiadomości z zakresu higieny społecznej i medycyny zapobiegawczej i znać w głównych zarysach niezbędne w ich pracy przepisy ustawodawstwa ubezpieczeniowego.

Podania należy udokumentowane wraz z własnoręcznie napisanym życiorysem należy wnosić pod adresem Ubezpieczalni Społecznej w Siedlcach do dnia 25 września 1941 r.

Lekarz Naczelny:

(—) Dr. M. Witkowski

Dyrektor:

(—) W. Raniowski